

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 365
din 25.06.2009

Dosar nr: 208/2009

Petiția nr: 4922/12.05.2009

Petent: H C

Obiect: Neacordarea fondurilor strânse de fundația umanitară „Speranța 97” pentru controlul medical al fiului petentului.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. H C , domiciliat în

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2.1. –

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. **4922/12.05.2009**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, petentul a fost invitat, prin adresa cu nr. 4922/12.05.2009, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 04.05.2009, petentul nu s-a prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. **4922/12.05.2009**, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, în urma strângerii de fonduri de către fundația „Speranța 97” din Botoșani pentru controlul medical al copilului său, banii strânși nu au fost, în totalitate, virăți în contul său. Petentul susține că, în urma operației pe cord deschis suferită de copilul său în Italia, acesta a necesitat un control postoperatoriu, și a fost solicitat ajutorul fundației umanitare „Speranța 97” din Botoșani. După o perioadă de timp, petentul susține că a fost anunțat de angajații fundației că fundația s-a închis și că banii nu îi pot fi înmânați pentru că conducerea fundației nu are timp să pună actele în ordine. Petentul precizează că a făcut o sesizare în acest sens și la Direcția Județeană de Asistență și Protecția Drepturilor Copilului Botoșani. În urma sesizării, a fost contactat de conducerea fundației și i s-a adus la cunoștință că suma strânsă pentru copil este de 6000 lei, dovedită prin chitanțe fiscale, dar în contul copilului au ajuns numai 970 lei, diferența fiind folosită pentru plata chiriei și a salariilor angajaților.

Petentul consideră că suferința copilului său a devenit afacere pentru familia care conduce fundația respectivă și că angajații DGASPC Botoșani nu și-au făcut datoria.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că fondurile strânse pentru controlul postoperatoriu al fiului său de către fundația „Speranța 97” nu au ajuns, în totalitate, în contul copilului.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui **tratament diferențiat a unor situații analoage** sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui **criteriu de discriminare** conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare, „*prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”. Colegiul Director reține că în speța de față nu s-a făcut dovada existenței unui criteriu care să fi dus la săvârșirea unei fapte de discriminare, în sensul că starea fiului petentului nu constituie, în acest caz, un criteriu de discriminare în conformitate cu articolul mai sus menționat, care să stea la baza presupuselor fapte de discriminare.

c) **Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.** În situația de față, nu există un drept încălcat atâta vreme cât petentul a beneficiat de ajutorul financiar al reclamatei.

d) **Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim**, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern **nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

